

Chiang mai, september 2013

Examens

Deze nieuwsbrief zou ik graag willen beginnen met nog een 2-tal geslaagde leerlingen naast de drie studenten die al in de vorige nieuwsbrief zijn vermeld.

Het betreft allereerst Alee. Hij heeft de school voor toerisme afgerond. Een 3-jarige opleiding die volgde op 3 jaar middelbare school. Het zou oorspronkelijk de bedoeling zijn geweest dat hij verder zou leren aan de universiteit. Helaas is dit door omstandigheden niet doorgedaan. Dat was erg jammer want we hadden voor hem een speciale donateur kunnen regelen. Alee zal nu eerst een jaar gaan werken in de horeca en wil dan zijn studie weer oppakken. Ik hoop dat hij het ook zal doen.

Leuk was dat bij de diploma uitreiking ook zijn moeder aanwezig was. Zij was gekleed in de traditionele Lisu klederdracht en kreeg daarmee veel bekijks.



Alee met zijn moeder, broer en neefje.

De laatst geslaagde is Soeka. Hij is geslaagd voor de 3-klas middelbare school en is inmiddels verder aan het leren op een technische school in Sarapee. Daar woont hij samen met een andere student van ons die hem begeleidt. Soeka is 16 jaar en heeft 5 jaar in het tehuis gewoond. Veel weekenden is hij nog in het tehuis te zien waar veel van zijn vrienden wonen. Soeka is wees dus voor hem was er niet iemand speciaal aanwezig. Gelukkig waren er wel een aantal van zijn vrienden.



Soeka met zijn bloemen.

Akties

Ook in de vorige mail stonden een paar akties vermeld. In april ben ik opnieuw afgereisd naar Tynaarlo in Drente. De christelijke Dalton school “Jonglaren” in Zuid Laren is een spaaractie gestart en natuurlijk moesten ook zij van een vriendschapsbandje worden voorzien. Een mooi moment was dat er op een gegeven ogenblik een jongetje binnen kwam die mij verraste met een aantal pennen en schrijfblokken met de bedoeling om deze aan de kinderen te overhandigen. Natuurlijk heb ik dat gedaan en alle kinderen willen hem hiervoor speciaal bedanken.

Bijna een jaar lang heeft de christelijke school “De Tol” in Zuid-Laren gespaard voor ons kindertehuis. Begin juli hebben zij de aktie afgesloten en is het geld geteld. Met vele kleine bedragen is uiteindelijk een bedrag opgehaald van maar liefst € 660. Wij willen de familie Nonkes-Lubbers maar vooral Jarnick en Michelle bedanken voor het initiatief en opstarten van de aktie. Maar natuurlijk ook alle leerlingen, onderwijzers en overig personeel van de school. Zo helpen de kinderen uit Nederland de kinderen in de bergen van Thailand.





Jarnick en Michelle ontvingen van elke klas een cheque van € 60. Gelukkig waren er 11 klassen.

Verder kregen wij opnieuw een bijzondere gift. Eind april nam een goede vriend van een aantal bestuursleden van de stichting afscheid van zijn werk. Hij wilde geen kado's maar graag een bijdrage voor onze stichting. Dit voornemen is uitstekend geslaagd en opnieuw namens alle kinderen; hartelijk bedankt voor dit mooie gebaar.

Een hele andere aktie werd georganiseerd door de toenmalige koningin Beatrix. Tijdens haar laatste uitreiking van koninklijke onderscheidingen ontving onze accountant ook een lintje. Naast veel ander vrijwilligerswerk dat hij heeft gedaan en nog steeds doet, werden ook zijn werkzaamheden genoemd voor onze stichting. U moet dan ondermeer denken aan activiteiten bij de oprichting van de stichting, opstellen van jaarrekeningen en vele andere financiële zaken. Ook kloppen we regelmatig aan bij hem voor allerlei adviezen. Namens de kinderen en bestuur nogmaals bedankt voor alles.

Nieuwe jongere

Op 15 mei hebben wij een nieuwe jongere gekregen. Een meisje van 16 jaar, Tsjirapoh genaamd. Zij komt uit de bergen en haar beide ouders zijn verschrikkelijk arm. Ik ken de omstandigheden in het dorp want er komen meer kinderen daar vandaan en ik ben er regelmatig zelf ook geweest. Het was in het begin even wennen tussen ons omdat ik haar heel slecht verstond en zij niet wist waar ik het over had. Inmiddels is zij dusdanig aangepast dat ik al regelmatig commentaar van haar krijg.



Tsjirapoh op weg naar school in haar uniform

Biggen

Eind juli heeft onze zeug opnieuw geworpen. Gelukkig is zij dit keer niet op een van haar jongen gaan liggen en blijken de meesten een enorme eetlust te hebben. We hopen dat er begin volgende maand een paar biggen mee naar de bergen kunnen waar ze verder opgefokt worden. Mogelijk ontstaat er een nieuwe varkensindustrie in de dorpen. We geven niet alle biggen weg. Afgelopen zaterdag is nog een grote big geslacht. Gelukkig ging het duidelijk beter dan de laatste keer, men krijgt er ervaring mee. Een mooi gezicht blijft het om alle kinderen bezig te zien. De beloning was een barbecue 's avonds. Ook de ijskast ligt vol met vlees. Werkelijk alles wordt gebruikt en gegeten. Ik sla soms nog wel wat over maar zij niet.



de zeven biggetjes

Kapper

Al een aantal keer heb ik u iets gemeld over de haardracht van de leerlingen. De jongens moesten een bloempotkapsel hebben en de meisjes haar tot aan de oorlel. In 2011 heeft een 15 jarige leerling een klacht ingediend bij de Nationale Human Rights Commission in Thailand. De strikte regels waren volgens hem in strijd met de mensenrechten en vrijheid. 'Leerlingen verliezen vertrouwen en concentratie bij de studie', schreef hij in een brief, die op de social media grote steun kreeg, vooral van teenagers. En zo ging het balletje rollen in een land die

collectivisme boven individualisme stelt. Jongens mogen nu hun haar laten groeien tot hun nek; meisjes mogen lang haar dragen, maar ze moeten het wel in een paardenstaart binden. Niet iedere school doet mee. Er zijn scholen die alles bij het oude laten. Inmiddels is een discussie aan de gang van de voor- en nadelen van deze wijziging. Sommige leraren en ouderen vrezen voor een glijdende schaal: de tradionele haardracht loslaten is het begin van het verder afbreken van het belang dat Thailand aan conformisme hecht. De bezwaren grenzen soms aan het absurde. Leerlingen zouden sneller afgeleid zijn door de *funky* nieuwe kapsels en sommige ouders denken zelfs dat hun kinderen zich op jongere leeftijd tot het andere geslacht voelen aangetrokken. Anderen vinden dat die ideeën ruiken naar paranoia. Niet de haarstijl maar de 'innerlijke discipline' bepaalt het gedrag van kinderen op school. 'Ouders en onderwijzers begrijpen niet wat de werkelijke behoeftes van kinderen zijn, alhoewel ze het beste met hen voor hebben. Ze zouden kinderen moeten onderwijzen in levensvaardigheden en het ontwikkelen van zelfdiscipline.

Mijn kinderen ontgaat deze hele discussie. Zij vinden het allang best dat zij het haar wat langer mogen dragen en voor ons scheelt het wat geld omdat ze iets minder naar de kapper hoeven. Voor onze huiskapper zou ik willen zeggen; u blijft van harte welkom met schaar en kam.

Afwezigheid

Een geheel ander verhaal is mijn afwezigheid in de periode van begin juli tot de 2^e helft van augustus. Eind juni kreeg ik behoorlijke problemen met mijn hart en vond ik het raadzamer om dit in Nederland te laten nakijken. Na ziekenhuisopname, diverse onderzoeken en aanpassing van de medicijnen kon ik op 15 augustus jl. weer vertrekken. Het kindertehuis draaide gewoon door omdat de grote vakantie hier in de periode van half maart tot half mei valt. De huisvader heeft de zaak gaande gehouden en wel op zo'n manier dat iedereen erg tevreden was. Ook wanneer ik het financiële plaatje bekijk kan ik constateren dat mijn zuinige eigenschap door hem is overgenomen, misschien nog wel in versterkte vorm. Dit is nogal wat voor thaise mensen wanneer zij de beschikking hebben over geld.

Wanneer een dergelijke terugkeer opnieuw noodzakelijk is dan is de voortgang in ieder geval gewaarborgd en kunnen de kinderen hun opleiding afmaken.



Huisvader Tsjakee (Je), nu weer in rustige tijden.

Tot slot wil ik iedereen weer hartelijk bedanken voor de steun en donaties ten behoeve van onze stichting. Ook bedankt namens alle kinderen.

Namens de stichting,

Joop Rieff

Postbanknummer 4670204
Secretariaat: Hoofdstraat 66 3314 BE Dordrecht
Website: www.hilltribeschildren.nl

Anbi beschikking belastingdienst per 15 augustus 2008
Inschrijving kamer van koophandel 24435595
Fiscaal nummer: 819420785